

Ige:

Mt 13,1-9

1Kor 3,9 Mert mi Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje... vagytok.

Ef. 4,11-12

És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére,

Csodálom Jézust. Csodálom Jézusban azt, hogy mennyire egyszerűen tudott szólni az emberekhez. Azt olvassuk, hogy sok mindenre tanította az embereket példázatokon keresztül. És a példázatok között elmond egy nagyon hétköznapi történetet: a parasztember fáradtságos és sokszor hiábavaló küszködésének történetét.

Szeretném feltenni a kérdést: nyújtsa fel a kezét az, aki legalább egy kicsi területen foglalkozott, vagy foglalkozik mezőgazdasággal!

Szinte biztos voltam abban, hogy nagyon sokan felteszik a kezüket. Én csak nagyon kis területen, egy kertben gazdálkodtam, ahol meg lehetett tenni, hogy az ember nagyon óvatosan szórta a magot, hogy minden mag a megfelelő helyre hulljon. Jézus azonban arról a magvetésről beszél, amit a nyílt területen, a szántóföldön kell elvégezni. Mert a szántóföldön annak, aki vet, nagyvonalúnak kell lenni. Szórnia kell a magot ahhoz, hogy mindenhova jusson.

Isten ennyire bőkezűen adja az emberek számára a mennyek országának ígését, hogy minden emberhez eljuthasson, hogy még véletlenül se mondhassa senki sem, hogy őhozzá nem jutott el Isten magvetése.

Urunk bőkezűen, szinte pazarlóan bánik a lelki magvetéssel, pedig tudja azt, hogy csak egy kis százaléka esik a jó földbe. A magvető példázatában az elvetett mag egy része rossz helyre esett: a sziklás talajra, ahol kevés volt a föld; az útra, ahol eltaposták az emberek; a bozotos-gyomos területre, ahol a kikelő magot megfojtották a tövisiek. És csupán egy része, de nem az egész került az igazi jó földbe, amelyik termést hozott. Sőt, a példázat azt is elmondja, hogy a termés sem mindenkinél bőséges.

Az elmúlt napokban az egyházat hasonlítottuk különböző dolgokhoz. Szó volt arról, hogy az egyház Krisztus teste, Aki feje az egyháznak. Megismertük azt, hogy a Biblia szól az egyházzal, mint Krisztus menyasszonyáról, Isten nyájáról és Isten templomáról.

Mai igéink pedig arról beszélnek, hogy az egyház Isten szántóföldje. Gondolatok-e már arra, amikor kimentek szántani, vetni, vagy akár a busz vagy vonat ablakából láttok egy kalászatot lengető szántóföldet, hogy ti, akik hétről-hétre eljöttök Isten házába, ti valójában jó föld vagytok Isten számára. Az Ő szántóföldje vagytok

Hiszem, hogy jó föld a ti életetek, mert meghallottátok az Ő ígését, és termést hoztok. Azt nem tudom, hogy kinek mennyire sokszoros termést terem az élete, de bízom abban, és hiszem, hogy termést hoz az életetek, mert ti Isten szántóföldje vagytok, ahova Urunk **nem hiába veti a magot**, nem hiába hangzik Isten ígéje.

Nagyon csodálatosak ezek az ígék, ahogy az egyházzal, a gyülekezetről szólnak. Hallottunk arról, hogy ti, akik halljátok az ígét, ti vagytok a jó föld, Isten szántóföldje. Ugyanakkor ígünk szólni arról is, hogy a gyülekezetben vannak magvetők, akiknek Isten ígését kell mondani, ahogy Isten rájuk bízta azt.

Pál apostol nem csekély dolgot mond azzal, hogy magukat „Isten munkatársainak” nevezi. De ezt semmiképpen sem szabad úgy érteni, hogy Pál ezt rangnak, vagy pozíciónak tekinti. Sőt, aki Isten munkatársa, arra Isten felelősséget bíz, attól Isten számon fogja kérni, amit rábízott. Ahogyan egy másik példázatban a külföldre utazó gazda talentumokat bíz szolgáira azzal, hogy majd számon fogja kérni hogyan gazdálkodtak a kapott vagyonnal.

Ez azt is jelenti, hogy ilyen értelemben lehetünk feleségemmel együtt mi is közöttetek Isten munkatársai. Mivel Isten adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, minket pedig pásztorokul és tanítókul.

Igen, mindannyian beletartozunk Isten láthatatlan egyházába, a Krisztusban való hit és a Szentlélek által elhívott közösségbe. Ez a láthatatlan egyház pedig számos gyülekezetben ölt testet, lesz kézzel fogható. Így vagyunk mi is, akik a Bocskai téri Gyülekezethez tartozunk.

Ti Isten szántó földje vagytok, mi pedig – apostolok, próféták, evangélisták, pásztorok és tanítók – az Ő munkatársai vagyunk.

De vajon tudjuk-e, hogy mi a feladata Isten munkatársainak? Mi egy pásztor, egy lelkipásztor feladata? Lehet, hogy nagyon bagatell kérdést tettem fel. Mert nagyon könnyen meg lehet felelni erre a kérdésre: „hát az, hogy prédikáljon mindenféle istentiszteleten és bibliaórán, eskessen, kereszteljen és temessen, ha kell. Vagyis végezze el a szolgálatot.”

De figyeljük meg még egyszer, mit mond Pál: **„És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.”** Ez pedig azt jelenti, hogy nekünk, Isten munkatársainak a felkészítés a feladatunk a tanítás és az igehirdetés által.

Kiket kell felkészítenünk? A szenteket, vagyis azokat, akiket megszólított Isten, akik az ő népe, az ő szántó földje. Isten számára a szentek nem azok, akikről a Római Egyház Tanítói Hivatala és a pápa kimondja, hogy szentek. Hanem Isten szemében **a szentek ti vagytok**, akik hallgatjátok az igét, és termést hoz az életetek. Isten számára azok a szentek, akiknek az élete százszoros, hatvan-szoros vagy harmincszoros termést hoz az élete.

Nagyon világosan fogalmaz Pál. Isten azért adott különböző munkatársakat a gyülekezetbe, a szentek közösségébe, hogy ők felkészítsék a gyülekezet tagjait a szolgálat végzésére. Azért ad Isten pásztorokat a gyülekezetbe, hogy mi lelkipásztorok felkészítsünk benneteket, Istennek szentjeit a szolgálat végzésére.

Ez a szolgálat pedig Krisztus testének építése. Urunk úgy alkotta meg a gyülekezetet, hogy az apostolok, a próféták, az evangélisták, a lelkipásztorok és a tanítók felkészítik a gyülekezetet a szolgálat végzésére. A gyülekezet tagjai, a szentek pedig felkészülten végzik a szolgálatot, és építik Krisztus testét, az egyházat.

Ez a finoman összehangolt élő szervezet azonban nagyon könnyen megbetegszik. Nagyon könnyen felborul az Istentől kapott rend. És ha ez bekövetkezik, akkor a lelkipásztor már nem azért dolgozik, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére. A szentek, a gyülekezet tagjai pedig azt mondják, hogy a szolgálatot végezze a lelkipásztor. Ez a betegség pedig azonnal meglátszik abban, hogy Krisztus teste, az egyház nem épül tovább, sőt, hanyatlani kezd és leépül.

Én azonban szüntelenül hálát adok értetek, mert valóban Isten szántó földje vagytok, akiknél lehet látni, hogy jó földbe hullott a mennyek országának igéje, és életetek megtermi a termést. Hálát adok Istennek, mert Isten munkatársai lehetünk köztetek. És hálát adok Urunknak azért, hogy felkészíthetünk benneteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.

1Kor. 15,58

Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban. Ámen.

Loment Péter lelkész